24/08/2020

Η Κυρία Θεοτόκος γίνεται η Πύλη του Παραδείσου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στις 23 Αυγούστου η Αγία μας Εκκλησία αποδίδει την τιμή στην Θεοτόκο, επί τη προλαβούση εορτή της Κοιμήσεώς Της, ολοκληρώνοντας έτσι τον εορταστικό κύκλο που είχε ως επίκεντρο την Θεομητορική αυτή μεγάλη εορτή. Για να εορτάσουμε το γεγονός αυτό προετοιμασθήκαμε από την 1η Αυγούστου με νηστεία και εξομολόγηση. Το απολαύσαμε εορταστικά και πανηγυρικά την κυριώνυμη ημέρα του Δεκαπενταυγούστου και συνεχίζουμε να δοξολογούμε το ιερό πρόσωπο της Θεοτόκου, μέσα από την υπέροχα δομημένη λατρεία της Εκκλησίας μας. Τιμούμε το ιερό πρόσωπο της Πανάχραντης Μητέρας μας, της Κυρίας Θεοτόκου, η οποία, αν και ανέβη στον Ουρανό ουδέποτε εγκατέλειψε τον κόσμο. Ο κόσμος αντλεί προοπτική ζωής από το ήθος Της και τις αρετές Της. Κρατώντας στην αγκαλιά Της τον Υιό του Θεού προσεύχεται για όλους εμάς, που την τιμούμε και προστρέχουμε κοντά Της σε κάθε περίσταση.

Επί τη Αποδόσει της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός προέστη

της Ευχαριστιακής Συνάξεως στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Πύργου Ορεστιάδος. Ερμηνεύοντας ο Σεβασμιώτατος την ευαγγελική περικοπή της ημέρας ανεφέρθη στην άγνωστη γυναίκα η οποία μέσα από το πλήθος θεολόγησε βαθύτατα λέγοντας «μακαρία η κοιλία η βαστασασά σε καί μαστοί ούς εθήλασας», επισημαίνοντας ότι «...Τα λόγια αυτά, αν και απευθύνονται προς το Χριστό, υμνολογούν την Παναγία Μητέρα Του. Παρουσιάζουν το μεγάλο μυστήριο της Παρθένου. Αυτό το μυστήριο που διαπραγματεύεται το σχέδιο του Θεού για τη δική μας σωτηρία. Κορυφαία πράξη της αγάπης Του είναι η κάθοδος Του στον κόσμο. Ο Υιός του Θεού γίνεται Υιός της Παρθένου και αναδημιουργεί τον άνθρωπο. Το πρόσωπο που γίνεται όργανο του Θεού και δοχείο της Χάριτος Του και διαδραματίζει το σημαντικότερο ρόλο σ' αυτό το έργο του Θεού είναι η ταπεινή κόρη της Ναζαρέτ. Εκείνη δέχεται να δανείσει τη σάρκα Της, να Τον φιλοξενήσει στην παρθενική μήτρα Της, να τον θρέψει πρώτα με το πανάχραντο αίμα Της και μετά με το γάλα των πανακηράτων μαστών Της, για να καταδείξει πως η ανθρωπότητα αποδέχεται και υπακούει στη βούληση Του για την παλιγγενεσία και την λύτρωση της...

»Αυτός που κρατά στην παλάμη του τα άπειρα συστήματα των γαλαξιών και των αστέρων σμικρύνεται και κάνει θρόνο Του την μήτρα της Παρθένου. Είναι ευλογημένο το σώμα της Παναγίας μας, διότι ενώνεται αδιάσπαστα και παντοτινά με το σώμα του Θεανθρώπου. Αυτή την ένωση διαζωγραφίζουμε στις ορθόδοξες εικόνες, στις οποίες η Κυρία Θεοτόκος απεικονίζεται να κρατά στην αγκαλιά της το Υιό της και Θεό μας. Η αποκορύφωση, όμως, της αγιογραφημένης θεολογίας βρίσκεται στην εικόνα της Κοιμήσεως, στην οποία βλέπουμε τον Κύριο να κρατάει Εκείνος, τώρα πλέον, στη δική Του αγκαλιά, ως βρέφος εσπαργανωμένο, την ψυχή της ευλογημένης Μητέρας Του και Μητέρας μας.

»Πάνω σε αυτή την ένωση Θεοτόκου και Θεανθρώπου, η οποία σφραγίσθηκε με την κοινωνία των δύο σωμάτων, καθώς η μία χάρισε στον Έναν το σώμα Της και ο Ένας καθαγίασε Εκείνη με το δικό Του Σώμα, στηρίζεται η σωτηρία όλων των ανθρώπων. Μέσα από την υπακοή της Μαρίας και την υπέρλογη συναλλαγή με το Θεό η σωτηρία καθίσταται προσωπική επιλογή του κάθε ανθρώπου. Αν ο Παράδεισος είναι ο Χριστός και η κοινωνία μας μαζί Του, η Κυρία Θεοτόκος γίνεται η Πύλη του Παραδείσου, η οποία ανοίγεται σε κάθε πιστό, που επιθυμεί να ενωθεί και να έχει κοινωνία με τον Υιό Της. Με το πνευματικό μας αγώνα καλούμεθα όλοι να μιμηθούμε την Παναγία. Καλούμεθα να προσφέρουμε τον εαυτό μας στον Κύριο, χωρίς προϋποθέσεις. Στο μέτρο που το επιτυγχάνουμε, μας αξιώνει ο Σωτήρας να ενωθούμε μαζί Του, καθώς μετέχουμε στα μυστήρια της Εκκλησίας. Κάθε μυστήριο, και μάλιστα αυτό της Θείας Ευχαριστίας, είναι μια κάθοδος του Θεού στην ύπαρξή μας. Έρχεται Εκείνος και μυστικά, αθόρυβα και διακριτικά κατοικεί μέσα μας, όπως κατοίκησε στη μήτρα της Παρθένου. Γεμίζει την ύπαρξη μας με την παρουσία Του και περιμένει από εμάς να διαφυλάξουμε

αυτό το θησαυρό. Επειδή, όμως, εμείς δεν είμεθα ενάρετοι, όπως την Παναγία, χάνουμε αυτή τη φιλοξενία του Θεού και με τα λάθη μας Τον απομακρύνουμε από κοντά μας. Αλλά Εκείνος δεν θυμώνει, επειδή Τον προδίδουμε, ούτε απογοητεύεται. Επιμένει να έρχεται κοντά μας και επιχειρεί αμέτρητες φορές να ξαναενωθεί μαζί μας. Γι' αυτό τα μυστήρια επαναλαμβάνονται πολλές φορές, για να μας δοθεί και πάλιν η ευκαιρία να κρατήσουμε το Χριστό, που τόσο ανόητα πολλές φορές εκδιώξαμε».

Την Θεία Λειτουργία στον Πύργο παρηκολούθησε ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Στρατηγός Ιωάννης Βασιλάκης και ικανό εκκλησίασμα.

Το εσπέρας της προηγουμένης ο Σεβασμιώτατος προέστη του Πανηγυρικού Εσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Σπηλαίου, του τέως Δήμου Τριγώνου, ευλόγησε τους άρτους και ωμίλησε επί των αναγνωσμάτων της ημέρας, παρουσία του Βουλευτού Έβρου Σταύρου Κελέτση, του Αντιδημάρχου Ορεστιάδος Πέτρου Αργυριάδη, του Διοικητού της Στρατιωτικής Διοικήσεως του 21ου Συντάγματος Πεζικού Συνταγματάρχη Ιωάννου Παρασκευοπούλου και πολυπληθούς εκκλησιάσματος.

Το εσπέρας της κυριωνύμου ημέρας της εορτής ο Σεβασμιώτατος προσήλθε στον ωσαύτως πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Φυλακίου, του τέως Δήμου Κυπρίνου, και χοροστάτησε στην ακολουθία του Μεθέορτου Εσπερινού.